

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Argeo Marcesso [et] Marcellino martyribus, Cap[itulum]. xxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

post tempus aliquod reductus in episcopū rī
speñ. electus fuit. Qui verbo et exēplo populū
suū docēs: ad defensionē catholicę veritatis:
multa opuscula contra arrianā heresim compi
lauit. Propter qđ ab arrianis in insula sardie
cū. lx. cartholiceis ep̄s relegat⁹: domū ad eccle
siam suā reuocatus: quasi per annū ante obitū
suū episcopatus cessit: et ad monasteriū suū
rediens: ibidē nō vt abbas: sed vt simplex mo
nachus annū vitinū vite sue exegit. Ibiq; ple
nus sanctitate hūanitaris debitū soluit kalen.
ianuarij. ep̄atus sui annoz. xxv. vite vō sue an
no. lxx. Hic inter cetera vite sue arctissime reco
lenda carnes aut vinū nulla nunq; necessitate:
vel infirmitate gustauit. Floruit autē tēpoze ge
lasij pape: et anastasij primi ip̄eratozis. Hic
diuina et hūana literatura prestāissimus: ad
uersus factum elegans scripsit volumen. Com
posuit tractat⁹ et homelias multas plurimosq;
sermōes. Scripsit et fabularū allegorica: libro
quem mythologiarū vocabula intitulauit. Hec
sigibertus.

De sancto Fulgentio ep̄scopo
vtruculā. Cap. xxxij.

Fulgētius ep̄scopus
vtruculā. vir nimis sc̄itatis fuit.
Qui dum rex gotthorū totitas ad pa
tres suos accederet: eidē per cleris
cos suos exēta misit: vt eius insaniam mitiga
ret. Que rex vt vidit: spreuit: suisq; hoibus ius
sit: vt ep̄scopū sub omni feritate cōstringerēt:
eiusq; examini reseruarēt. Quē feroces gotthi
detentū circūdantes: cum in vno loco stare pre
ceperunt: sibiq; in terra circulū designauerūt:
extra quē pedē rēdere nullo mō auderet. Eū
q; in sole nimis estuaret: nec circulū exire p̄su
meret repere tonitruat⁹: conuulsarōes: ac pluuia
nimia eruperūt: adeo vt custodiētes euz immē
sitate imbris ferre non possent. Et euz inunda
tio nimia vbiq; fieret: intra designationem cir
culi: intra quam vir dei stetit: ne vna quidem
aque gutta descēdit. Quod dum regi nuncia
tuz fuisset quem primitus insatiabilis furore si
ciebar: postmodum reuerendissime pertracta
uit: et cū honore ad propria remisit. Hec grego
rius. iij. dal. cap. lxx.

De sanctis triginta mar
tyribus Cap. xxxiij.

Triginta milites chri
stiani: rome via apia martyrio coro
nati sunt. Quos diocletian⁹ impe
rator simul detentos: capitali sen
tentia condemnatos: decollari fecit. Sicq; co
ronam martyrij perceperunt kalen. ianuarij.

De sancto Macario abbate
alexandrino. Cap. xxxv.

Macarius alexandrinus
abbas: vt habet in hystoria tripartis
ra: fuit in deserto de scyph: ad disse
rentiā alterius macarij egyptij: an
tonij discipuli: qui fuit in thebaide: de quo dī
cef. xviij. kalē. februarij. Hic descēdens de scy
thi: intrauit dormire in monasterio: vbi sepulta
erant corpora paganorū. De quozū vno sibi pulul
nar sub capite strauit. Demones autē vt ip̄m ter
rerēt: vocabat quasi mulierē ad balneū inuitan
tes: et alter demō sub ip̄o: tanq; ex mortuo illo
rūdebat: se venire nō posse: q; peregrinū super
se habebat. Macari⁹ autē in nullo terret⁹ corp⁹
rūdebat dicens: q; iret si posset. Apparuit si
bi diabol⁹: aliqñ cū falce messoris: volensq; eū
ferire nō potuit. Dixit q; ab eo multā violētiaz
patēretur: q; sibi preualere non poterat. Nam
quicquid macarius faciebat: et demō: si vigilabat
ip̄e nunq; dormitabat: si ieiunabat: ip̄e penitus
nō comedebat: verū in sola humilitate ip̄m ex
cellebat. Ceteratus a tentationib⁹ carnis fac
cū magnū harene deferrebat: et interrogatus a
theosebto qđ faceret: rēdit: q; se vexantē vexa
bar. Cū dicit alia vice diaboli habitē in veste
perforata ampullas multas: quas dixit esse tē
tationis spēs: et q; ibat portionare fratres. Ita
vt si vni aliqua carū nō placeret: aliam porrige
ret. Et euz rediret: macario interrogati quō fe
cerat: respondit: q; oēs sancti ficari erāt: preter
quēdā theotiscū: q; sibi cōsenserat. Surgensq;
macari⁹ illuc iuit: illiq; fratres tētati inmens
conuertit. Et post hoc iterū demōnē eundē re
pertum interrogat: quō se fratres habebant:
qui rēdit: q; male: et qđ plus erat: vni acquisi
tū amiserat: qui sanctior alio fact⁹ erat. Cū
caput defuncti reperisset: et orasset: interroga
uit q; esset: qui rēdit: se fuisse paganū. Inter
rogat⁹ vbi erat aīa sua: respondit: q; in inferno
in tanto pfundo: quantum distat celū a terra. Ad
diditq;: q; adhuc pfundiores sunt iudei. Et vl
tra hos pfundissimi sunt falsi xp̄iani: q; xp̄i san
guinē cognitū parui pedūt. Ambulās autē p
pfundā solitudinē: ad quodlibet militare arum
dinez figebat: vt postmodū redire sc̄iret. Et cū
tam nouā diaras fecisset: eas oēs diabolus col
legit: et ad caput eius dormientis posuit: vnde
ad redendū plurimū laborauit. Fratri cui⁹
dam longe tentato: q; in cella sua inutiliter per
maneret p̄sultit: vt cogitationib⁹ illis sic rēde
ret: q; saltē pro xp̄i amore celle parietes custo
diret. Cū dum culticē se pungentē occidisset: et
ex eo sanguis exisset: redarguēs se: q; ppriam
iniuriā vindicasset: nudus sex menses in deser
to mansit: et inde a scab: onib⁹ laceratus exiuit.
Post hec clarus v̄trutib⁹ in pace quiescit: quat
to non. ianuarij. Hec in vitis patrum.

De sanctis Argeo. Marcesso et Mar
cellino martyribus. Cap. xxxvi.

Argens marcellus: atq; marcellin⁹ puer fratres: passi sunt in ponto ciuitate romis. Qui marcellin⁹ sub lincinio pncipe: inter tyrones cōprehensus: eū noller mltitare: dicens se xpianū nulla

ratione debere terreni pncipis ascribi militice sus ad morē: et diu i carcerē maceratus est. Et dū sic detineret in vinculis: et argens et marcellus fratres eius ipm vltassent: et ipsi deprehensi: q; xpiani essent: cogitur idolis imolare: cū essent inter militares ascripti. Sed nō consentiētes a tribuno suo decollati sunt. Marcellinus vō in mari mersus martyriū consumauit. qui passi sunt. iij. noñ. ianuarij. hec ado.

¶ De scro Antherio papa et mar. Cap. xxxvij.

Antherius papa et

martyr: natione grecus: ex patre romulo pōtiano pape i episcopatu successit: et sedit annos iij. mēsem. i. dies. xxi. hic cōstituit: vt episcopi maxime vtilitatis vel necessitatis causa possint transferri de sede in sedem. Hicq; gesta martyruz a notarijs diligēter exquisiuit: et in ecclesijs recōdidit legendas. Et hic sub maximino augusto martyrio coronat. Sepultusq; est cum collegis suis in cimiterio calixti: via apia. iij. noñ. ianuarij. Et cessauit episcopatus dies. viij.

¶ De sancta Venouefa virgine. Cap. xxxviii.

Quouefa virgo pa-

rifici. anno. vi. martiani imperatoris claruit: vt ait sigibert⁹. Hāc puellulā dū in domo paterna sanctus germanus parisiens. epō: vadens ad synodiū conspexisset: prophētico spiritu prenūclauit eam maximā in sanctitate futuram: eamq; tūc de pudicitia docēs ad pposituz virginitatis incitauit. ¶ Dum autē die quadam pphibente matre omnino ad ecclesiā ire veller: et mater ipam alapa pcussisset: subito lumē oculorum amisit. Quod puella videns: et matri condolens: ac ream se criminis remordens: aquam de puteo haustam invocato christi noīe oculis genitricis infudit: et mater cōfestim recupauit visum. Duz autē in xpi virginē dedicata fuisset: et sciunjs ac ozonibus vacaret: ex lōga carnis tabefactione leprā incurrit: quā pluribus ānis patienter pertulit: sed demū a xpo mūdāta est. Et dū sancti dionysij basilica fabricaret: et calce deficiente operarij laborare nō possent: et ex hoc diebus multis vacare ad ope necesse esset: o:atōes virginis effusa: camerā quā existimabant: vacuam adferunt: et eam calce miraculose plenā inuenerūt: et sic in edificio procefferunt. ¶ Sed et sitientibus operarijs virgo cuppam

vini porrexit: de quo relectis oibus: vsq; ad espletam ecclesiā nō defecit. Multos ab immūdoz spiritū oppresseione liberauit: et alijs insignib⁹ miraculis reuētēs: in pace q̄uit. iij. noñ. ianuarij apud sanctū dionysij sepulta.

¶ De scro petro Anlano martyre. Cap. xxxix.

Etrus martyr: pas-

sus est in ciuitate anlana tēpore diocletiani et maximian⁹ imperatorum: qui alio nomine balsam⁹ vocatus est. Hic a p̄fide seuero rōtens: duz se christicolā confessus est crucis supplicio affixus: interēptus ē: vere petri apostoli effectus heres nominis ac imitator passio nis. Cuius passiones transtulit anastasius apostolice sedis bibliothecarius: vt scribit frater Vincētius: qui passus est. iij. noñ. ianuarij.

¶ De sancto Daniele martyre. Cap. xl.

Daniel leuita et mar-

tyr padue quiescit corpore in ecclesia cathedrali. Quod quidē hoc modo reperuz est. ¶ Anno em̄ dñi. ccccclxxij. hic sanct⁹ apparuit cuidam ceco in tuscia existēt monēs: vt si illuminari veller ad corp⁹ suū vltitandum padnam accederet: seq; danielē martyre nominauit. Qui paduam veniens et nihil de sancto inuenire valēs: eo q; ciuitas a logobardis nup diebus illis euersa fuerat: et diruptis ecclesijs legēde sanctorū disperse: se delusum putauit. Et duz in ecclesia sancte iustine oraret: eidē ceco sanct⁹ daniel denuo apparuit et ipm illuminante: ac locum sepulture demonsttrauit. Illeq; cōtinuo episcopo iohāni et abbati sancte iustine: tam miraculū q; visa nūciauit. Qui congregato clero et populo: locū effodentes: corpus martyris inuenerūt: iacens sup ligneam tabulā ad instar sue longitudinis supinum et extensum: habens super se alā marmoream tabulam eiusdē lōgitudinis euz inferiori confixam clauis: videlicet ferreis enormibus: caput martyris: pectus et ventē: ac omnia trāffodientibus mēbra: et binas tabulas colligētib⁹: que oīa qualiter a gētilibus passus fuerat: eūdentius ostenderūt. Sanguis vō a corpe diffusus ita recēs in tabulis apparebat: ac si tūc ex vulneribus stillaret. Et ex parte exteriori sculprus titulus legebat. Hic requiescit corp⁹ sancti danielis martyris et leuitē. Quo autē tēpore vel qua die sen sub quo passus fuerit iudice aliter ignorat. ¶ Venātes igit̄ inde corpus ad ecclesiam maiorē dei genitricis transtulerunt: et ibidē honorifice condiderūt: vbi et quiescit miraculis fulgēs. Et quia passionis eius festum ignotum est: festum ipsius martyris agitur padue die qua corpus eius inuentum est: videlicet iij. noñ. ianuarij.